

ข้อมูลส่วนบุคคล (ต่อ)

10.2 ผลงานที่ส่งประเมิน

- ชื่อผลงาน การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนทางยา (Medication Error) ในโรงพยาบาล กะเปอร์ จ.ระนอง
- เล่าโครงเรื่องโดยย่อ

ความคลาดเคลื่อนทางยา นับว่าเป็นอุบัติการณ์ที่สำคัญประการหนึ่งในระบบยา สามารถเกิดขึ้นได้ทุกหนทุกแห่ง ทุกขั้นตอนของกระบวนการใช้ยา ไม่ว่าจะยานั้นมีการใช้มานานแล้ว หรือพัฒนาขึ้นใหม่ก็ตาม หากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ตระหนัก ไม่ระมัดระวัง ไม่ศึกษาเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วย่อมเกิดความผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนได้เสมอ ในประเทศสหรัฐอเมริกาหลังจากที่ได้มีการนำข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยามาเผยแพร่ ก็เกิดการตื่นตัวกันอย่างมาก รัฐบาลของประธานาธิบดีคลินตันถึงกับกำหนดให้เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในการจัดทำ แผนปฏิรูประบบสาธารณสุขของประเทศ และองค์กรวิชาชีพต่างๆ ทั้งทางด้านเภสัชกรรม องค์กรแพทย์ และพยาบาล ต่างก็ตระหนักถึงอันตรายและผลกระทบต่อคุณภาพการรักษาพยาบาล สำหรับในประเทศไทยนั้น องค์กรวิชาชีพทางด้านเภสัชกรรม ได้เกิดความตระหนักเช่นกัน จึงมีการกระตุ้น ส่งเสริมให้มีการศึกษาเรียนรู้ถึงกระบวนการเพื่อลดปัญหาและป้องกันปัญหาความคลาดเคลื่อนทางยา แต่ก็ยังพบว่ายังอยู่ในวงจำกัดของวิชาชีพ ไม่เกิดการตระหนักหรือขยายผลเป็นประเด็นปัญหาในระดับชาติหรือรัฐบาล ดังนั้นสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขทุกแห่ง ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งสำคัญของการเกิดความคลาดเคลื่อนทางยา จะต้องให้ความสนใจ มาเป็นประเด็นหลักในการพัฒนาคุณภาพการรักษาพยาบาล รวมถึงการเป็นผู้นำ ในการเผยแพร่ข้อมูล ให้ความรู้ สร้างความตระหนักแก่สังคมอย่างจริงจัง เพราะนอกจากจะช่วยรักษาชีวิต รักษาสุขภาพของผู้ป่วยแล้ว ยังจะช่วยลดค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยและสังคมที่เกิสืบเนื่องจากการที่ต้องบำบัดรักษาอาการที่เกิดจากความคลาดเคลื่อนทางยา ซึ่งอาจมีมูลค่ามหาศาลได้อีกด้วย

Joint Commission on Accreditation of Health Care Organization (JCAHO) กำหนดให้มีการหาสาเหตุที่แท้จริง (Root Cause Analysis, RCA) ของความคลาดเคลื่อนทางยาด้วย ซึ่งอาจแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนในการสั่งใช้ยาและการคัดลอกคำสั่งใช้ยา (Prescribing and Transcribing Error) ความคลาดเคลื่อนในการจ่ายยา (Dispensing Error) และความคลาดเคลื่อนในการให้ยา (Administration Error) ซึ่งเป็นการแบ่งตามวิชาชีพที่รับผิดชอบในแต่ละส่วนของกระบวนการใช้ยา

ข้อมูลส่วนบุคคล (ต่อ)

10.2 ผลงานที่ส่งประเมิน

ในการนี้โรงพยาบาลกะเปอร์ ได้มีคณะกรรมการที่ดูแลเรื่องยาโดยเฉพาะทำหน้าที่ร่างนโยบายด้านยาและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งควบคุมกำกับนโยบายนั้นเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ยังมีบทบาทในส่วนของการวิเคราะห์และติดตามความคลาดเคลื่อนทางยาที่เกิดขึ้น และหาทางปรับปรุงแก้ไขป้องกันเพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นที่สุด

เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา ส่วนหนึ่งเกิดจากความคลาดเคลื่อนทางยา ซึ่งอาจทำให้ผู้ป่วยเกิดอันตรายหรือเสียชีวิตได้ ถึงแม้ว่าใบรายงานอุบัติการณ์ความคลาดเคลื่อนทางยาของโรงพยาบาลกะเปอร์ ยังไม่มีในระดับ G,H,I แต่ก็ยังคงต้องเฝ้าระวังกันอย่างต่อเนื่อง และมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ความคลาดเคลื่อนทางยาเป็นเหตุการณ์ที่ป้องกันได้ ซึ่งสามารถเกิดได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการใช้ยา ความคลาดเคลื่อนทางยาซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนในการสั่งใช้ยา ความคลาดเคลื่อนในการคัดลอกคำสั่งใช้ยา ความคลาดเคลื่อนก่อนจ่ายยา-จ่ายยา และความคลาดเคลื่อนในการให้ยา ซึ่งมีสาเหตุมาจาก บุคคลและระบบ แนวคิดใหม่ในการป้องกันความคลาดเคลื่อนทางยา ไม่ใช่การเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์ แต่ควรเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมหรือระบบงานมากกว่า การทราบถึงประเภท สาเหตุที่ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนทางยาจะทำให้สามารถวางแผนทางหรือระบบในการป้องกันความคลาดเคลื่อนทางยาได้ ทำให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาด้วยยา อย่างถูกต้องปลอดภัยมากที่สุด

-สัดส่วนผลงานของผู้เสนอผลงาน 100%

10.3 ข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนางาน / วิธีการเพื่อปรับปรุงงาน

- ชื่อเรื่อง การประเมินการใช้ยา Ceftriaxone ชนิดฉีดในโรงพยาบาลกะเปอร์
- คำโครงเรื่องโดยย่อ

การประเมินการใช้ยา (DUE) เป็นกระบวนการหรือกลไกในการประกันคุณภาพการรักษาด้วยยาอย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะให้การใช้นั้นเป็นการใช้ที่เหมาะสม ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าการใช้นั้นจะเป็นการใช้เพื่อการรักษา (Therapeutic Use) เพื่อการป้องกัน (Prophylactic Use) หรือใช้แบบคาดการณ์สาเหตุไปก่อน (Empirical Use) กิจกรรมการประเมินการใช้ยา (DUE) จะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีโครงสร้างในการดำเนินงานที่เหมาะสม มีการมอบหมายงานและหน้าที่รับผิดชอบผ่านทางคณะกรรมการเภสัชกรรมและการบำบัด โดยควรบริหารจัดการโดยกลุ่มงานเภสัชกรรมร่วมกับแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ โดยจะต้องมีการนำผลการประเมินเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานซึ่งได้พิจารณาอย่างเหมาะสมแล้ว และประเด็นที่สำคัญจะต้องมีการกำหนดวิธีการปรับปรุงแก้ไขการใช้ยาที่ไม่เข้าเกณฑ์ด้วย

ข้อมูลส่วนบุคคล (ต่อ)

10.3 ข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนางาน / วิธีการเพื่อปรับปรุงงาน

การประเมินการใช้ยาที่มีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จจะต้องมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยคณะกรรมการที่เป็นสหสาขาวิชาชีพ มีแนวทางในการคัดเลือกยาเพื่อทำการประเมินการใช้ มีการนำปัญหาจากการใช้ยามาเป็นแนวทางในการคัดเลือกยา มีการนำผลการประเมินการใช้ยามาวิเคราะห์ จัดทำแนวทางการใช้ยาที่เป็นประโยชน์ต่อไป เพื่อแก้ปัญหาการใช้ยาต่างๆ เช่น การใช้ยาไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมทั้งแง่การรักษาและค่าใช้จ่าย ซึ่งการประเมินการส่งจ่ายยาว่าเป็นไปตามแนวทางที่โรงพยาบาลกำหนดหรือไม่ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพและความคุ้มค่าของการรักษาด้วยยาได้ นอกจากนี้ ยังมีส่วนช่วยในการประเมินความเหมาะสมของแนวทางการใช้ยาดังกล่าวด้วยว่าสมควรมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ หากสามารถหาสาเหตุของสัดส่วนในการสั่งยาที่ไม่ตรงตามแนวทางการใช้ยาที่กำหนดที่เพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ผลการประเมินการใช้ยาที่ดี และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้นั้น ต้องเกิดจากการเก็บข้อมูลที่มากพอ และครอบคลุมการใช้ยาของผู้ป่วยในช่วงระยะเวลาที่กำหนด

จากสถิติในโรงพยาบาลกะเปอร์การใช้ยา Ceftriaxone ชนิดฉีด ในปี 2551 มีปริมาณการใช้ยา จำนวน 1,800 ขวด ในปี 2552 มีปริมาณการใช้ยา จำนวน 2,100 ขวด ในปี 2553 มีปริมาณการใช้ยาจำนวน 3,500 ขวด และในปี 2554 มีการใช้ยาไปจำนวน 4,800 ขวด ซึ่งมีแนวโน้มการใช้ยา Ceftriaxone ชนิดฉีด มากขึ้นทุกๆปี ดังนั้น โรงพยาบาลกะเปอร์ได้เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ยา Ceftriaxone ชนิดฉีด เนื่องจากยาตัวนี้เป็นยากลุ่มเซฟาโลสปอรินเจนเนอเรชันที่สาม ซึ่งถ้าผู้ป่วยรักษาไม่หายก็ต้องส่งต่อไปยังโรงพยาบาลระนอง ซึ่งทำให้มีค่าใช้จ่ายในการส่งต่อและการรักษามากขึ้น .

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความที่แจ้งไว้ดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....*h*.....(ผู้ขอรับการคัดเลือก)

(นายวัฒนาพร สุวรรณพราย)

เภสัชกรชำนาญการ (ด้านเภสัชสาธารณสุข)

วันที่...๒...เดือน...มกราคม...พ.ศ. ๒๕๕๖